

[Agnete Laustsen]

sen, finder vi overflødigt, og vi må derfor også stemme imod dette forslag, ligesom vi stemmer imod de af VS uden for betænkningen stillede ændringsforslag.

Vi indstiller herefter fra konservativ side lovforslaget til vedtagelse med det af os stillede ændringsforslag.

Henrik Toft (V):

Venstre er enig i sigtet med dette lovforslag om beskyttelse af børnenes retssikkerhed og om en opstramning af de tidsfrister, som gælder, når der sker hjælpeforanstaltninger.

Venstre ønsker gennem en ændret familiepolitik at bidrage til, at vi er fri for at skulle bruge disse foranstaltninger, men når det skal ske, er det rigtigt sådan, som det sker ved ændring af lovgivningen på dette område.

Hvad angår ændringsforslagene, kan vi støtte det ændringsforslag om advokatbistand, som vi selv er medforslagsstillere til, og vi stemmer imod de andre.

Agerschou (SF):

Som vi har bemærket i betækningsbidraget, mener vi ikke, at dette lovforslag løser den grundlæggende konflikt mellem på den ene side kravet om retssikkerhed i forbindelse med tvangsforanstaltninger og på den anden side hensynet til et barns tarv.

Lovforslaget medfører efter vores opfattelse en nødvendig stærkere retssikkerhed, men vi mener samtidig, at lovens virkninger må vurderes grundigt efter f.eks. en etårig periode.

Vi vil samtidig opfordre socialministeren til at iværksætte en undersøgelse af årsagerne til tvangsfjernelser. Resultaterne af en sådan undersøgelse kunne give mulighed for at tage initiativer til at forebygge tvangsfjernelser.

I øvrigt er vi ikke i tvivl om, at mange af problemerne ville undgås, hvis der blev ført en politik i Danmark, der generelt tog hensyn til børns vilkår.

Det af SF stillede ændringsforslag har til formål i selve lovteksten at understrege, at det sociale udvalg stadig har forpligtelsen til at arbejde med den samlede families problemer, selv om barnet er fjernet fra hjemmet. Det er en forpligtelse, der for så vidt i forvejen noget vagt fremgår af § 67 i bistandsloven. Vi mener, der er grund til at indføje det

her, fordi vi har det indtryk, at det er et arbejde, mange sociale udvalg ikke udfører eller ikke udfører tilstrækkeligt. Det kan ofte skyldes, at der ikke er ansat det tilstrækkelige personale i socialforvaltningen til at udføre dette meget problemfyldte og tidkrævende arbejde. Vi mener, at både forældre, børn og socialarbejdere vil stå noget stærkere i bestræbelserne for at løse problemerne, hvis forpligtelsen er indføjet her.

De øvrige ændringsforslag, der fremgår af betænkningen, vil vi stemme imod.

Hvad angår ændringsforslagene fra VS, er vi nok enige i de intentioner, der ligger bag. Vi har selv på et tidspunkt under arbejdet med lovforslaget overvejet noget lignende, men opgav, fordi vi mener, at sådanne bestemmelser i praksis vil være illusoriske og i mange tilfælde oven i købet ville stille barnet svagere. Vi er bange for, at børn, der befinder sig i en så presset situation, vil komme yderligere i klemme. Af den grund vil vi stemme imod disse forslag fra VS.

Samtidig kan jeg dog sige, at vi er interesserede i at være med i en diskussion om, hvorledes man generelt bedre kan sikre børns og unges retsstilling.

Askjær Jørgensen (FP):

Der er ved at ske noget her, som er ret typisk for folketingets arbejde. Man påberåber sig, at man vil lave en lovgivning, som giver den bedst mulige retssikkerhed for nogle mennesker, i dette tilfælde når der sker tvangsfjernelser. Når så vi – ganske vist på et ret sent tidspunkt – får en god idé, der bevirker, at barnets retsstilling yderligere kan sikres, og at man kan sikre forældrene bedre, så siger man bare: det kan vi ikke gå ind for, det er for bureaukratisk.

Vores ændringsforslag nr. 3 går ud på følgende: når der sker en tvangsfjernelse, hvor et socialudvalgs formand altså har følt sig foranlediget til at sætte en fjernelse i gang, ser man, når det trækkes frem i pressen, at denne formand optræder på pampermanér, og derfor synes vi, det er rimeligt hurtigst muligt at få en prøvning af det. Dommeren skal jo under alle omstændigheder på et tidspunkt have sagen i hænderne og arbejde med sagen. Det, vi forestiller os, er, at socialudvalgsformanden lader udarbejde en skriftlig rapport, der tilsendes dommeren, så han får